

freules Van Beckum

Maria van Beckum, en Ursula, haers Broeders Wif. 1544.

In 1544 bracht de overheid de freules Maria en Ursula van Beckum nabij Delden op de brandstapel, wegens hun vasthouden aan doperse opvattingen. Dit maakte veel indruk op de bevolking blijkens de martelaarsliederen die hierover de ronde deden.

In onze tijd is er opnieuw aandacht voor de twee vrouwen, die hun overtuiging niet door kerkelijke of wereld-

lijke machten lieten dicteren. In hun woonplaats Diepenheim is met veel succes een openluchtspel opgevoerd, waarbij de martelaarsliederen opnieuw tot klinken werden gebracht. En op vrijdag 20 februari 2015 zijn twee kunstwerken onthuld, die het spoor dat de freules in Twente en in de doperse geschiedenis nalieten, op heel bijzondere wijze zichtbaar maken en een diepere betekenis geven.

Jezus! De glossy

Als Linda de Mol, Maarten van Rossem en Youp van 't Hek een glossy hebben, dan toch zeker ook de bekendste persoon op aarde. Dit dachten vier christenen die het beeld dat veel mensen van Jezus hebben, wilden 'opfrissen en bijstellen'. Zij zochten voor de samenstelling een groot aantal mensen uit, voornamelijk niet-christenen, om 'de meeste kans te maken op een verrassend eindproduct'. Zo belicht 'popprofessor' Leo Blokhuis de invloed van Jezus in de popmuziek: 'De teksten van U2 staan bol van de christelijke thema's'; 'Een agnost kan tot tranen geroerd zijn door gospel van Sam Cooke'. Psychiater Bram Bakker beschouwt

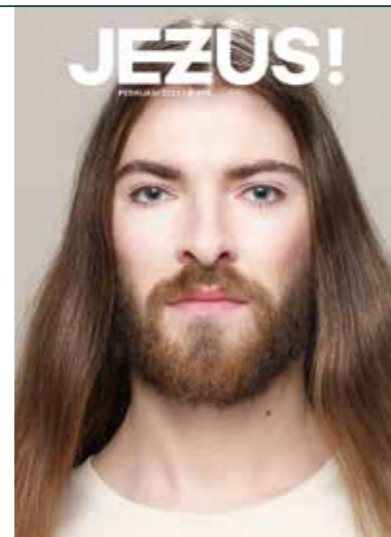
de heilzame werking van vergeving, en seksuologe Goedele Liekens suggereert dat Jezus een relatie had met Maria Magdalena. Hoofdredacteur Arthur Japin komt na onderzoek tot verrassende conclusies. Zo zou Jezus zijn opgegroeid in een groot gezin en is hij in het voorjaar geboren en niet met Kerstmis.

De makers van de glossy haasten zich om te zeggen dat *Jezus!* niet voor christenen bedoeld is en niet blasfemisch geduid mag worden. Voor de ongelovige Japin was het maken van *Jezus!* 'verhelderend en verwarrend'. 'Een zoektocht naar waarheden en onwaarheden. Het is niet wat u verwacht. Geloof me.'
door Martin Maassen

De Provincie Overijssel stelde een budget beschikbaar, bedoeld voor kunstwerken bij vijftien van de vijftig vensters uit de Canon van Overijssel. Een historicus van de IJsselacademie hielp selecteren, waarbij het draagvlak onder de bevolking meetelde. Voor de freules was dat draagvlak er duidelijk: bij de doopsgezinde gemeenten in Twente, bij toeristische en historische organisaties in Diepenheim, bij Jan van Beckum - een nazaat uit een zijlijn die de familiegeschiedenis uitpluist - en bij de gemeente Hof van Twente en de Stichting Twickel.

Het Kunstenlab in Deventer, een organisatie waaraan veel kunstenaars zijn verbonden, kreeg de uitvoeringsopdracht en daarmee de regie. Drie kunstenaars presenteerden een schetsontwerp, waarna in overleg met de betrokkenen Theo van Delft uit Amersfoort zijn ontwerpen heeft mogen realiseren.

Een verslag van de onthulling van de kunstwerken en meer informatie over de freules, is te vinden op www.doopsgezind.nl onder 'nieuws'.

Jezus!, uitgegeven door Lentemedia in samenwerking met reclamebureau Kesselskramer, € 7,95

vooraf

'Wij zijn de laatste generatie die nog buiten speelde.' Zomaar een kreet uit de vele berichten op Facebook die je moeten doen geloven dat "vroeger" alles beter was. Dat jouw generatie iets unieks heeft meegemaakt. Vroeger. Toen kon je nog zonder helm fietsen. Of schaafwonden en gescheurde broeken oplopen. Maar bovenal kon je vroeger nog buitenspeelen, elke middag weer, tot het donker werd, en zonder dat je ouders wisten waar je was. 'Wij waren tevreden en gelukkig' (lees: wij wél). Als ik naar buiten kijk, zie ik een jongen gevaarlijk balanceren op een houten balk. Om hem heen dreunt een ander kereltje met een voetbal.

Dan gaat de deurbel. Ik vermoed belletje lellen. Rotkinderen. Kunnen ze niet gewoon een appje sturen, of fijn de hele dag binnen Nintendoën? Ik doe open en verwacht een leeg portiek, maar tref een man en vrouw met in hun handen folders en tijdschriften. Of ze met me mogen praten. Nu woon ik boven een kerk, dus ik wijs op het bordje Mennokapel en zet snel een vroom gezicht op - mijn ChristenUnie-hoofd volgens een vriend. Meestal doet dat trucje het wel, zo ook nu.

Een *Wachttore* rijker ga ik de trap weer op, tevreden dat ik ze zo snel heb weten af te poeieren. En toch ook met bewondering voor de deur-aan-deurpredikers, die op hun eigen wijze gehoor geven aan de opdracht die Jezus zijn discipelen heeft gegeven. En dat terwijl ze met grote regelmaat een gesloten deur treffen of deze zelfs in hun gezicht dichtgesmeten krijgen. En dan al die mensen zoals ik, die met hele en halve waarheden komen om het gesprek maar niet aan te hoeven gaan. Nee, gemakkelijk is het niet. Daar had Jezus ook al voor gewaarschuwd. Dat had hij toch aardig ingeschat, of hij nou bestaan heeft of niet.

Er zijn honderden manieren om als geloofsgemeenschap naar buiten te treden. De remonstranten doen dat met hun ronkende 'Mijn God'-campagne en de PKN door twee miljoen enquêtes af te nemen. Maar wat is er mis met simpelweg aanbellen bij je burens, contact zoeken en een gelijkwaardig gesprek aangaan? Dat vereist doorzettingsvermogen, een sterke overtuiging van je eigen idealen, het geloof dat je iets te vertellen hebt dat de moeite waard is, en vooral het overwinnen van schroom en schaamte.

De lente staat voor de deur. Ga vooral lekker naar buiten. Wie weet zijn wij de laatste generatie die dat kan.

Johan Tempelaar
Coördinator communicatie ADS
johan.tempelaar@ads.nl

inhoud

Een kloeken dagmarsch	5
In het voetspoor van de wandelende dominee	
Gasboringen kraken vermaning	8
Doopsgezind Middelstum al maanden dakloos	
Weekendje weg?	11
Wereldwijd doopsgezind couchsurfen	
Dit is mijn verhaal	16
Christine Brinkgreve over Inspiratie 2015	

en verder...

het seminarium presenteert	4	groei & bloei	22
oude stenen, nieuwe wegen	12	eigen tuin en guerilla gardening	
WereldWerk	14	kort	23
<i>Is it I Lord?</i>		historie	24
boeken & bladen	18	de historische canon van Craandijk	
uit de Kast	20		
Linda de Vries			